

החלטת הממונה על המשמעת

פסק דין

1. הנקבל הינו דוקטורנט בבית הספר להיסטוריה. על פי כתב הקובלנה הנקבל הגיב בצעקות ובקללות נמרצות לבקשה של איש הביטחון באוניברסיטה להזדהות בתוך שטח הקמפוס.
2. על פי כתב הקובלנה הרי שבמעשיו הנקבל פגע בכבודו של עובד האוניברסיטה (הוראת סעיף 29.8 לתקנון המשמעת) וכן התנהג בהתנהגות שאינה הולמת את כבוד האוניברסיטה או מעמד של תלמיד לפי סעיף 29.10 לתקנון המשמעת.
3. שמעתי את עד הקבילה, מר ישראל יעיש. מר יעיש חזר על האמור בכתב הקובלנה. הוא תיאר בפי באופן אמין למדי כי קיבל הודעה משומר של אחד השערים ולפיה הנקבל הוא אדם חשוד שיש לבדוק מיהו. העד לא ידע לומר במה הנקבל היה חשוד בעיני השומר בשער. העד הכחיש בתוקף כי נהג כלפי הנקבל בצורה פוגענית מעבר למילוי תפקידו, וכן עיכוב הנקבל ללא הפעלת כוח ובדיקת תעודותיו.
4. במהלך עדותו של איש הביטחון מר יעיש הציגה לפו באת כוח הנקבל תלונה שהגיש נגדו הנקבל על התנהגות שאינה הולמת במהלך התקרית נשוא קובלנה זו. תלונה זו נשלחה למדור הביטחון. הקובל לא היה מודע לתלונה זו אך העד ידע על קבלתה והשיב לשאלתי כי ככל שידוע לו תלונה זו לא נענתה על ידי ראש מדור הביטחון או כל גורם אחר. העד סבור כי תלונה זו הוגשה כהתגוננות מפני הקובלנה שלפנינו. לראיה מצביע העד על התאריך המאוחר שבה הוגשה הקובלנה. לעומת זאת העד תיעד את עובדות הארוע בכתב עוד ביום הארוע והציג לפני את התיעוד האמור שעל בסיסו הוגשה הקובלנה מלכתחילה.
5. הנקבל העיד בפני גם כן. הוא טען כי איש הביטחון הבהיל אותו והתנהג בו בגסות ובאדנות תוך שהוא אינו יודע כלל במה הוא נחשד. הוא הכחיש בתוקף כי קילל את איש הביטחון אך לא הכחיש כי הוא הגיש בנוקשות לפנייתו של איש הביטחון. ניכר בו שחמתו בערה בו בשל נסיבות המפגש, חימה שסימניה ניכרו גם בעדות מולי. במועד הארוע הוא מיהר לפגישה חשובה בקמפוס והעיכוב (שבדיעבד ברור לכל כי נבע מחדש שווא) הרתיח את דומו.
6. במקרה זה קיימות בפני שתי עדויות בלבד ללא תימוכין חיצוניים רבים. מאחר שמדובר באירוע קולני אשר התרחש בעיצומו של היום במרכז הקמפוס מוטב היה אם הצדדים היו מסייעים לי בהחלטתי על ידי הבאת עדויות או ראיות נוספות.

7. כמו כן עלי להביע את מורת רוחי מכך שתלונתו של הנקבל נותרה על ידי מדור ביטחון ללא מענה וכי הקובל כלל לא היה מודע לה בעת הגשת הקובלנה. מדובר בתלונה של הנקבל שיש לה השלכה על הארוע שלפנינו ומכל מקום אין זה מן הראוי להתיר תלונה ללא מענה.
8. עם זאת, שוכנעתי כי תלונת הקובל מבטאת עדות כבושה אשר משקלה נמוך. מהעדויות שלפני אני יכול להסיק כי המפגש עם איש הביטחון אשר הגיח על אופנועו במפתיע ועיכב את הנקבל היה חווייה בלתי נעימה לנקבל בלשון המעטה. אף על פי כן לא שוכנעתי כי איש הביטחון נהג בנקבל באופן שמצדיק התנהגות מהסוג המתואר בכתב הקובלנה. אנשי הביטחון זכאים להגנת האוניברסיטה וועדת המשמעת מפני התנהגות שכזו.
9. מכל מקום, הנקבל לא הכחיש כי הוא צעק על איש הביטחון וניתן היה להתרשם מעדותו ומעדות איש הביטחון כי אכן היו צעקות ואמירות קשות מצד הנקבל. חלק מהתיאור של מעשי המקבל על י איש הביטחון כפי שהדבר מופיע בכתב הקובלנה כלל נאצות קשות וגסות. החלטתי, לאחר היסוס, שההרשעה של הנקבל אינה מבוססת על שאלת אמירתן של קללות אלו, וזאת מחמת הספק.
10. שאלת רף ההוכחה בדין המשמעת של הסטודנטים היא שאלה עמומה. מן הראוי היה שיהיה לכך פתרון מפורש בתקנון המשמעת. כל עוד אין פתרון מפורש לשאלה זו עמדתי היא שכל הרשעה של סטודנט בוועדת המשמעת אשר יש בה כדי ליצור כתם של ממש תדרוש מבחינתי את כף ההוכחה הנהוג במשפט הפלילי – קרי הוכחה מעבר לכל ספק סביר.
11. לאור עובדות אלו אני מרשיע את הנקבל בשני הסעיפים הקבועים בכתב הקובלנה וזאת בשל תגובתו הקולנית, הבלתי נסבלת והבלתי סבירה לבקשת איש הביטחון להזדהות ולמסור את תעודותיו. הרשעה זו אינה כוללת הכרעה בשאלת הקללות אותן הטיח הנקבל לפי כתב הקובלנה באיש הביטחון.
12. התיק יקבע לדיון בעונש. אני מתייחס בחומרה להתנהגות הנקבל ואולם בבחינת שאלת העונש אשקול גם להקל בעונשו משום שראש מדור ביטחון לא השיב לתלונתו של הנקבל כנגד איש הביטחון.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.
יפורסם ללא שם התלמיד.